

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

Δ/νσις: Ιωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Αθήναι
Τηλ. 210-7272.204, Fax 210-7272.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

Πρωτ. 1626

Αριθ.

Διεκπ. 711

Αθήνησι τῇ 2^α Απριλίου 2020

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 3016

Πρός

Τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
Τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος
Εἰς τάς Έδρας αὐτῶν

Θέμα: «Περὶ τῶν Αποφάσεων τῆς Διαρκοῦς Ιερᾶς Συνόδου τῆς 1.4.2020,
ώς πρός τό ζήτημα τοῦ νέου κορωνοϊοῦ Covid-19»

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Διαρκῆς Ιερά Σύνοδος τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος, κατά τὴν Συνεδρίαν Αὐτῆς τῆς 1^{ης} μηνός Απριλίου ἐ.ἔ., συνεζήτησε ἐκτενῶς ἐπί τοῦ θέματος τῆς παρατάσεως ίσχυος τῆς Κοινῆς Αποφάσεως τῶν Υπουργῶν Παιδείας καί Θρησκευμάτων καί Υγείας ἔως καί τῆς 11^{ης} Απριλίου 2020 (ΦΕΚ Β' 1082/29.3.2020), μέ τὴν προοπτικήν περαιτέρω τροποποιήσεων αὐτῆς, καί ἀπεφάσισε τὰ κάτωθι:

1) Κατανοεῖ ἀπολύτως τὴν ἀγωνίαν τῆς Ελληνικῆς Πολιτείας κατά τὴν ιδιαιτέρως δυσχερῆ ταύτην περίοδον καί ἐκτιμᾶ τὸν διακριτικόν καί ἐπιτυχῆ τρόπον μέ τὸν ὅποιον διαχειρίζεται τὴν ἐπελθοῦσαν κρίσιν, ἐπί τῷ σκοπῷ τῆς προστασίας τῆς δημοσίας ὑγείας.

2) Προτρέπει ἀπαντας νά τηροῦν ἀπαρεγκλίτως τὰς ὑποδείξεις τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν καί τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων καί νά μή παρασύρονται ἀπό ἐκείνους οἱ ὅποιοι τούς ὑποδεικνύουν τὴν παρακοήν, ἥτις, εἰς τὴν παροῦσαν τραγικήν χρονικήν συγκυρίαν, δέν δικαιολογεῖται οὕτε ἐν ὄνόματι τῆς χριστιανικῆς πίστεως, δεδομένου ὅτι ἡ εἰς Χριστόν πίστις χαρίζει τὴν ζωήν καί δέν ἐπιφέρει τὸν θάνατον.

3) Μέ ύψηλόν αίσθημα εύθυνης ἀποδέχεται τάς αὐστηράς ύποδειξεις, αἱ ὄποιαι προτείνονται ύπό τῶν ύγειονομικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, διὰ τὴν χρονικήν περιόδον μέχρι τῆς 11^{ης} Απριλίου 2020, καὶ προτρέπει ἀπαντας νά παραμένουν εἰς τάς οἰκίας των καὶ νά τηροῦν μετά σχολαστικότητος τά ἐπιβεβλημένα μέτρα προστασίας.

4) Εὐχαρίστως ἐπληροφορήθη τήν δήλωσιν τῆς Αξιοτίμου Υπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Νίκης Κεραμέως, τῆς 30^{ης} Μαρτίου 2020, εἰς τά Μέσα Γενικῆς Ἐνημερώσεως. Ἡ ἐν λόγῳ δήλωσις περί λειτουργίας τῶν Ιερῶν Ναῶν καὶ τῶν Ιερῶν Μονῶν μας, ἔστω καὶ «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν», κατά τήν Ἐβδομάδα τῶν Παθῶν καὶ τήν Ἔορτήν τῆς Αναστάσεως τοῦ Κυρίου ἀποτελεῖ ὅντως «πηγήν ὕδατος ζῶντος» εἰς τήν «λειτουργικήν ἐρημίαν» τῶν Κληρικῶν μας.

5) Ἐπισημαίνει μετ' ὁδύνης καὶ, κυριολεκτικῶς, μεθ' αἵμασσούσης καρδίας ὅτι τήν προσεχῆ Μεγάλην Ἐβδομάδα καὶ, βεβαίως, κατά τήν Ανάστασιν τοῦ Κυρίου, θά κληθῶμεν ἀπαντα τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας νά βιώσωμε πρωτοφανεῖς καταστάσεις, ὡς ἐκ τῆς «κατ' οἰκονομίαν» ἀποχῆς τῶν χριστιανῶν ἀπό τάς Ιεράς Ακολουθίας, τήν Θείαν Λειτουργίαν, ἀλλά καὶ ἀπό αὐτήν τήν Θείαν Κοινωνίαν. Ως ἐκ τούτου, ή Ιερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ἵνα παρακαλέσῃ πατρικῶς τούς πιστούς νά μή λησμονούν ὅσα ὁ αὐθεντικός ἐρμηνευτής τῶν Γραφῶν καὶ μεγάλος Πατήρ καὶ Διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας μας, Ἀγιος Ιωάννης ὁ Χρυσόστομος, διδάσκει: «Δύναται ὁ ἀνθρωπος, ὁ ὅποιος ἐξ ἀνάγκης ἀδυνατεῖ νά ἐκκλησιασθῇ, νά κάμνῃ τόν ἔαυτόν τον Θυσιαστήριον, μέ τό νά προσεύχεται κατ' ιδίαν». Ο ἴδιος ίερός Πατήρ, ἀναφερόμενος εἰς τήν κενωτικήν πρός τόν πλησίον ἀγάπην, καὶ μάλιστα πρός τόν δοκιμαζόμενον ἀδελφόν, ἐπισημαίνει τά ἔξῆς σημαντικά: «Ἐσύ σέβεσαι τό παρόν ἐπίγειον Θυσιαστήριον, διότι δέχεται τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά συμπεριφέρεσαι περιφρονητικῶς πρός τόν συνάνθρωπον, ὁ ὅποιος εἶναι ὁ ἴδιος Σῶμα Χριστοῦ, καὶ τόν βλέπεις μέ ἀδιαφορίαν νά χάνεται. Αὐτό, ὅμως, τό ἀνθρώπινον Θυσιαστήριον δύνασαι νά τό ἰδῆς θεμελιωμένον παντοῦ, καὶ εἰς στενούς δρόμους καὶ εἰς τήν ἀγοράν, καὶ δύνασαι ἐπίσης νά ἐπιτελῆς θυσίας ἐπάνω εἰς αὐτό ἀνά πᾶσαν ὥραν»¹. Άλλα καὶ ὁ νέος Ὁσιος τῆς Ἐκκλησίας μας, Γέρων Ἐφραίμ ὁ Κατουνακιώτης († 27 Φεβρουαρίου 1998), ἀναφέρει ὅτι ὁ χριστιανός, ὁ ὅποιος δέν εἶναι δυνατόν νά προσέλθῃ εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν, μπορεῖ «αὐτήν τήν ὥραν νά κάνῃ τόν ἔαυτόν τον Θυσιαστήριον, λέγοντας τήν προσευχήν».

Πρός αὐτήν τήν κατεύθυνσιν ή Ιερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως προτρέψῃ πατρικῶς ἀπαντας τούς ἀδελφούς, μέλη τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἵνα «ἐκτενέστερον» προσεύχωνται εἰς τάς οἰκίας των, ἀναδεικνύοντες ἔαυτούς Θυσιαστήριον, θυσιάζοντες κενωτικῶς καὶ ἀγα-

¹ Όμιλία 20 εἰς Β' Κορινθ. ΕΠΕ τόμος 19, σ. 527-531

πητικῶς τήν φυσικήν παρουσίαν των εἰς τόν Ιερόν Ναόν καί τήν προσέλευσίν των εἰς τήν Θείαν Εὐχαριστίαν, πρός χάριν ὅλων τῶν ἀδελφῶν των, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν ἔμψυχα Θυσιαστήρια τοῦ ζῶντος Θεοῦ. Πρός τόν σκοπόν δέ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ πιστοῦ Λαοῦ, θά ἀποστείλη καί θά δημοσιεύσῃ παραμυθητικήν Ἔγκυκλιον Αὐτῆς πρός τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα.

Ἐπί πλέον, παρακαλεῖ ὑμᾶς ὅπως προτρέψητε ἄπαντας τούς ὑφ' ὑμᾶς Κληρικούς νά παραμένουν πιστοί εἰς τό καθῆκον αὐτῶν, εύρισκόμενοι καθημερινῶς εἰς τούς Ιερούς Ναούς καί τούς λοιπούς χώρους τῆς διακονίας των (πλήν ἐκείνων τῶν Ιερέων, οἱ ὅποιοι ἀνήκουν εἰς τάς λεγομένας ὑγειονομικῶς εὐπαθεῖς ὁμάδας) καί νά ιερουργοῦν, ἔστω πρός καιρόν, «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν», ὅσον καί ἂν αὐτό εἶναι δύσκολον καί στενόχωρον δί' ἄπαντας, ὑπέρ «τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας», ὑπέρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων, τῶν Ιατρῶν καί Νοσηλευτῶν καί πάντων τῶν ἐθελοντῶν, οἱ ὅποιοι μετά πνεύματος αὐτοθυσίας προσφέρουν τόν ἑαυτόν των, διά νά προστατεύσουν τήν ζωήν ὅλων καί τήν δημοσίαν ὑγείαν, καί «ὑπέρ πάντων τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων».

Ἡ Ιερά Σύνοδος, ἐπαναβεβαιώνει τήν ἀπό 16ης Μαρτίου ἐ.ἔ. ἀπόφασιν Αὐτῆς, ως πρός τήν λιτήν τέλεσιν τῶν ιερῶν Ἀκολουθιῶν, ίδιαιτέρως δι' ὅσας μεταδίδονται ἀπό τηλεοράσεως ἢ προβάλλονται ὑπό ἄλλων μέσων ἐπικοινωνίας, ἐνῷ συνιστᾶ τήν ἀποφυγήν τελέσεως συλλειτούργων καί δημοσίευσιν φωτογραφικῶν στιγμιοτύπων ἐξ αὐτῶν, χρήσεως τῶν μεγαφώνων τῶν Ιερῶν Ναῶν καί πανηγυρικῶν κωδωνοκρουσιῶν. Ἐπιφυλάσσεται δέ, ἐάν χρειασθῇ, νά ἀποστείλῃ καί εἰδικωτέρας ὁδηγίας, ἐπί ζητημάτων τελέσεως τῶν ιερῶν Ἀκολουθιῶν κατά τήν Μεγάλην Ἐβδομάδα, μετά τήν ἔκδοσιν τῆς νέας ὑπουργικῆς Αποφάσεως.

6) Αὕτη ἡ πρόσκαιρος παραμονή τῶν χριστιανῶν εἰς τήν κατ' οἴκον προσευχήν δέν ὑπονοεῖ οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἢ, πολύ περισσότερον, δέν σημαίνει ἀμφισβήτησιν τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Διό, ἡ Ιερά Σύνοδος ἐπαναλαμβάνει ἐκεῖνο τό ὅποιον ἀπό τήν ἀρχήν τῆς παρούσης κρίσεως διεκήρυξε, εἰς τό ἀπό 9.3.2020 Ανακοινωθέν Αὐτῆς, ὅτι «ἡ προσέλευσις εἰς τήν Θείαν Εὐχαριστίαν καί ἡ κοινωνία ἀπό τό Κοινόν Ποτήριον τῆς Ζωῆς, ἀσφαλῶς καί δέν εἶναι δυνατόν νά γίνη αἰτία μεταδόσεως ἀσθενειῶν... Ὅσοι προσέρχονται "μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης" ἀπολύτως ἐλευθέρως, χωρίς κανένα δυναστικόν καταναγκασμόν, κοινωνοῦν τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, τό ὅποιον γίνεται "φάρμακον ἀθανασίας", "εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καί εἰς ζωήν αἰώνιον"». Ἡ οἰαδήποτε ὑπόνοια περί μεταδόσεως νοσημάτων ἐκ τῆς Θείας Εὐχαριστίας εἶναι καταδικαστέα, διότι θίγει τήν δογματικήν Αλήθειαν καί τήν Αποστολικήν

Πίστιν καὶ Παράδοσιν τῆς Ἑκκλησίας. Ως ἐκ τούτου, εἶναι ἀδύνατον νά γίνη ἀποδεκτή ὑπό τῆς Ἑκκλησίας, ἡτις ἐμμένει εἰς τὴν ἀκλόνητον πεποίθησιν Αὐτῆς, περὶ τῆς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι πραγματικῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας καὶ εἰς τὴν μακραίωνα ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐμπειρίαν Αὐτῆς. Ωσαύτως, ὑπό τάς παρούσας συνθήκας, οίαδήποτε συζήτησις καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ τρόπου μεταδόσεως τῆς Θείας Μεταλήψεως, τυγχάνει ἄκαιρος, ἀδιάκοιτος, δέν οἰκοδομεῖ καὶ διά τοῦτο τυγχάνει ἀπορριπτέα.

7) Η Ιερά Σύνοδος συνεζήτησε ἐκτενῶς καὶ τό θέμα τῆς προσφορᾶς ὑλικῆς βοηθείας πρός τούς πάσχοντας ἀδελφούς καὶ πρός τά Νοσηλευτικά Ιδρύματα τῆς Χώρας καὶ εἰς συλλογικόν ἐπίπεδον, διότι αὕτη ἡδη πραγματοποιεῖται τόσον ὑπό τῆς Ιερᾶς Αρχιεπισκοπῆς, ὅσον καὶ ὑπό πάντων τῶν Ιερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τῷ πλαισίῳ τούτῳ:

α) Ως πρώτην ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν τῆς ἐν λόγῳ συμπαραστάσεως ἡ Ιερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ Ἑκκλησία τῆς Ἑλλάδος προσφέρῃ ἀμέσως τό ποσόν τῶν 150.000 εὐρώ, ἐνῷ ἀνέθεσεν εἰς τὴν Διοικούσαν Ἐπιτροπήν τῆς Ἑκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Υπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.) νά ἔλθῃ εἰς ἐπικοινωνίαν μετά τῶν ὑπευθύνων Δημοσίων Φορέων Παροχῆς Υγείας, προκειμένου ἡ Ἑκκλησία τῆς Ἑλλάδος νά ἐνισχύσῃ περαιτέρω αὐτόν τόν τομέα.

β) Ἡδη ὁ Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ιερώνυμος ἔδωκεν ἐντολάς καὶ σχετικάς κατευθυντηρίους γραμμάς εἰς τάς Δομάς καὶ τά Ιδρύματα τῆς Ιερᾶς Αρχιεπισκοπῆς Αθηνῶν (Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμείον, Όργάνωσιν «Ἀποστολή» κ.λπ.) νά συμπράξουν μέ τάς ἀρμοδίους Αρχάς τῆς Πολιτείας, ἐνῷ, εἰς συνεργασίαν μέ τόν Δῆμον Αθηναίων, ἀπεφασίσθη ἡ συνέχισις τῆς παροχῆς τῶν συσσιτίων πρός τούς ἀναξιοπαθοῦντας. Τό αὐτό, ὡς γνωστόν, πράττουν καὶ αἱ Ιεραί Μητροπόλεις τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, αἱ όποιαι προτέρηνται ἀδελφικῶς καὶ εἰς μείζονα συνεργασίαν μετά τῶν ἀρμοδίων Αρχῶν.

γ) Ὅπως συμβαίνει μέχρι σήμερον ὑπό τῆς πλειονότητος τῶν Αρχιερέων καὶ Ιερέων, οἱ όποιοι, οὐχί σπανίως, προσφέρουν καὶ ἐκ τοῦ μισθοῦ των, χάριν τῶν ἔχοντων ἀνάγκην, οὕτω καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν τά Μέλη τῆς Διαρκούς Ιερᾶς Συνόδου ἔλαβον τήν ἀπόφασιν τῆς καταθέσεως ἐνός μισθοῦ των πρός τόν Εἰδικόν Λογαριασμόν Αντιμετωπίσεως Κορωνοϊοῦ καὶ προτρέπουν καὶ τούς λοιπούς Αρχιερεῖς νά πράξουν τό αὐτό, διά τάς ἀνάγκας τοῦ Ἐθνικοῦ Συστήματος Υγείας. Πρόκειται δέ νά ἀποσταλῇ κατ' αὐτάς σχετικόν Συνοδικόν Γράμμα πρός τούς Σεβασμιωτάτους Αρχιερεῖς διά πλείονας λεπτομερείας.

δ) Η Ιερά Σύνοδος δηλώνει ότι, όπως κατά τά προηγούμενα ἔτη τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἀδιαλείπτως ἡ Ἐκκλησία της Ἑλλάδος παρίστατο πατρικῶς εἰς τάς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ καὶ διεφύλαττε, ὡς οἱ πάντες ἀναγνωρίζουν, τήν Ἐθνικήν ἐνότητα, παρομοίως καὶ σήμερον παραμένει συνοδοιπόρος τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, ἐνῷ συντονίζει καὶ σχεδιάζει τήν παρουσίαν καὶ προσφοράν Της καὶ κατά τήν «ἔπομένην ἡμέραν», ὅπόταν θά ἐπέλθῃ ἡ λῆξις τῆς πανδημίας καὶ αἱ ποικίλαι ἀνάγκαι τῶν ἀνθρώπων θά πολλαπλασιασθοῦν.

8) Η Ιερά Σύνοδος ἐνημερωθεῖσα διὰ τήν προσφοράν ποσοῦ 50.000 εὐρώ ύπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρός τήν Ἑλληνικήν Κυβέρνησιν, ὡς συμβολήν εἰς τόν διεξαγόμενον ἀγῶνα διὰ τήν καταπολέμησιν τοῦ κορωνοϊοῦ, εὐχαριστεῖ δημοσίως τόν Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαίον δι' αὐτήν τήν εὐγενή ἐνδειξιν συναντιλήψεως πρός τόν Ἑλληνικόν Λαόν.

9) Καλεῖ ἄπαντας νά ἀποδέχωνται τήν κρίσιν καὶ τάς ἀποφάσεις τῆς Ιερᾶς Συνόδου, ἡ Ὁποίᾳ μετά ποιμαντικῆς εὐθύνης, διακρίσεως καὶ εὐθυκρισίας, κατανοεῖ τήν ἀγωνίαν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ πιστοῦ Λαοῦ, ἀλλά καὶ συγχρόνως ἐκτιμᾶ, συμφώνως πρός τάς ὑποδείξεις τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων, πότε αἱ συνθῆκαι ἐπιβάλλουν κατάλληλον ἀντιμετώπισιν πρός ὡφέλειαν τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ ὅλων τῶν πολιτῶν τῆς Πατρίδος μας. Αὐτό ἐπιτάσσει ἄλλωστε καὶ ὁ θυσιαστικός χαρακτήρα τῆς Ἐκκλησίας. Πρός τοῦτο, παρακαλεῖ ἄπαντας τούς Αρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά ἐπικοινωνοῦν μετά τῶν Δημοσίων Αρχῶν, δι' ἐκκλησιαστικά ζητήματα εὐρυτέρου ἐνδιαφέροντος, μέσω τῆς Ιερᾶς Συνόδου, καθώς καὶ ἄπαντας τούς Ιερεῖς, Μοναχούς καὶ Μοναχάς, νά ἀπευθύνωνται πρός τάς Αρχάς τῆς Πολιτείας ἥ καὶ αὐτήν τήν Ιεράν Σύνοδον, διὰ πᾶν ἐκκλησιαστικόν ζήτημα, μόνο μέσω τῶν οἰκείων αὐτῶν Μητροπολιτῶν, ἐπιδεικνύοντες οὕτω πνεῦμα ἐμπιστοσύνης πρός τήν Ιεράν Σύνοδον.

Ἐπί πλέον, λόγω τῆς κρισιμότητος τῶν καιρῶν καὶ διὰ νά ὑπάρχῃ ἐνιαία φωνή τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρός τήν κοινωνίαν, ἀπεφάσισεν ὅπως οὐδείς ἀπολύτως, Αρχιερεύς, Ιερεύς, Διάκονος, Μοναχός ἥ ἄλλος ἐργάτης τῆς Ἐκκλησίας, προβαίνῃ εἰς δημοσίας δηλώσεις ἥ ἐμφανίσεις εἰς τά Μέσα Γενικῆς Ἐνημερώσεως καὶ εἰς τό Διαδίκτυον, προτρέποντα ταυτοχρόνως ἄπαντα τά πιστά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας νά ἡσυχάζουν, νά ἀσκοῦνται εἰς τήν σιωπήν καὶ εἰς τήν ἐντονώτερον προσευχήν καὶ μελέτην. Ως δέ καθίσταται εύνοητον, ἡ ἀπόφασις αὗτη ἐπ' οὐδενί ἐμποδίζει ἥ ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μέ τό διδακτικόν ἔργον, τό ὅποιον ἔκαστος Ἐπίσκοπος ὀφείλει νά ἐπιτελῇ εἰς τά ὅρια τῆς Ἐπαρχίας αὐτοῦ. Η Ιερά Σύνοδος ὁρίζει τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ιερόθεον, ὁ ὅποιος κατά τά τελευταῖα ἔτη

διατελεῖ ἐκπρόσωπος Τύπου τῶν Συνελεύσεων τῆς Ιερᾶς Συνόδου τῆς Ιεραρχίας, ώς τό μόνον ὑπεύθυνον πρόσωπον πρός τό ὅποιον δέον νά ἀπευθύνωνται τά Μέσα Ἐνημερώσεως, διὰ νά λαμβάνουν ἀρμοδίως ἀπαντήσεις ἐπί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων τῶν ἡμερῶν.

Ταῦτα πάντα γνωρίζουσα ύμīν ἡ Διαρκῆς Ιερά Σύνοδος εὔχεται ὅπως, ὁ μέγιστος οὗτος κίνδυνος τῆς πανδημίας ἀποτελέσῃ συντόμως παρελθόν, ὥστε γηθοσύνως καὶ ὁμοθυμαδόν ἐπί τό αὐτό, ὁ ιερός Κλῆρος μετά τοῦ πιστοῦ Λαοῦ, νά ἀξιωθῶμεν ἔορτάσαι τήν Λαμπροφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, διὰ τῆς τελέσεως Πανηγυρικῆς Ἀναστασίμου Παννυχίδος, κατά τήν Απόδοσιν τῆς Μεγάλης Εορτῆς τοῦ Πάσχα, ἦτοι κατά τό μεσονύκτιον μεταξύ Τρίτης 26^{ης} πρός Τετάρτην 27^{ην} Μαΐου 2020. Διακηρύγτει δέ, ὅτι ἀπαντες ὄφείλομεν νά μή λησμονῶμεν ὅτι ἡ ἀναμενομένη Εορτή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἀποτελεῖ τήν «ἀπαρχήν» μιᾶς στάσεως ἐλπιδοφόρου ἀναμονῆς καὶ προσδοκίας «τῆς ἀλληλῆς βιοτῆς, τῆς αἰωνίου», ἐπί τῷ σκοπῷ τῆς τελικῆς ἐπικρατήσεως τῆς Ζωῆς καὶ τῆς ὁριστικῆς καταργήσεως τοῦ θανάτου.

- † Ο Αθηνῶν Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Σ, Πρόεδρος
- † Ο Θεσσαλονίκης Ἀνθιμος
- † Ο Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου Τίτος
- † Ο Μηθύμνης Χρυσόστομος
- † Ο Τριφυλίας καὶ Όλυμπίας Χρυσόστομος
- † Ο Μεσσηνίας Χρυσόστομος
- † Ο Λευκάδος καὶ Ίθακης Θεόφιλος
- † Ο Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Γεώργιος
- † Ο Παροναξίας Καλλίνικος
- † Ο Φωκίδος Θεόκτιστος
- † Ο Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς Ιουστῖνος
- † Ο Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου Στέφανος
- † Ο Σισανίου καὶ Σιατίστης Αθανάσιος
- Ο Αρχιγραμματεύς
- † Ο Ωρεῶν Φιλόθεος

Ακριβές Αντίγραφον
Ο Αρχιγραμματεύς

